

ærede Medlemmer erindre, at naar Finantsloven kommer for til Efteraaret med saadanne Forslag, saa er Thinget ganske anderledes forbeholdt, naar der i Loven findes en Paragraph, som den under Nr. 10 foreslaaede, end naar Loven ubetinget skal være i en længere Arrække, idet man, naar en saadan Paragraph optages i Loven, kan sige: Nei, naar I begjære alle disse Penge, ville vi hellere frasælde den hele Industri; — og vi ville have meget nemt ved at kunne gjøre det, naar denne Bestemmelse vedtages. Vedtages derimod Loven uden denne Bestemmelse, svarer Regjeringen dem, der paa denne Maade ville have Loven: „Vi kunne ikke indlade os paa, at der paa Finantsloven bliver nægtet nogen Bevilling, hvorfor der er en særlig Lov“, og da have vi atter den samme Kamp, som de ærede Medlemmer mene slet ikke burde finde Sted, da det er vor utvivlsomme Ret, hvorom der handles; men da denne utvivlsomme Ret nægtes af Regjeringen, hvorfor skulle vi da ikke nu bekræfte ved vor Afstemning, at vi have den? Jeg kan virkelig ikke forstaae, at det ikke skulde være den rette Veie at gaae. Jeg skal imidlertid ikke videre opholde det ærede Thing med dette Spørgsmaal.

Hegermann Lindencrone: Næst efter at udtale mig for alle de Endringsforslag, der ere stillede af den høitærede Minister, og anbefale dem til Antagelse, skal jeg med Hensyn til dem, der ere stillede til § 9, Nr. 2 og 3, slutte mig til, hvad der er udtalt for disse Forslag af flere ærede Talere, da jeg ikke tror, at der voves Noget ved at gaae ind paa dem. Meningen deraf kan kun være, som der allerede er ytret, at man faaer eet Stod istedetfor to; — det er naturligt, at man, naar man ikke kan finde de forønskede Dyr her i Landet, maa søge dem der, hvor de ere at faae, og kun kjøbe dem, naar de ere saa gode, som de bør være, i andet Fald udsætte Indkjøbet. Jeg kan ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Mourier-Petersen), der har stillet Forslaget under Nr. 5, i at han nu bør tage dette tilbage. Jeg kan nok indsee, at der er gjort noget Mere for Stamstutteriet ved den Forandring, der er foreslaaet i § 2, som den høitagtede Minister har fore-

slaet, men dog ikke saameget, at det kan gjøre den i Nr. 5 omtalte Anstæffelse af Hingste overflødig.

Af Stamstutteriet, uden de omtalte 20 Hingste, vil man ikke have nogen directe Gavn, førend der er gaaet et vist Antal Aar; man vil ordentligviis ikke kunne vente Frugter af det, førend 14, 15 Aar ere forløbne. Naar man derimod strax kjøbte de 20 Hingste, hvis de ere at faae, vilde Stutteriet strax komme til at virke; og disse Dyr vilde langtfra koste saa Meget som de, man der i et længere Tidsrum erholder gjennem Stamstutteriet. Endskjøndt der ikke er stor Udsigt til, at dette Forslag vil gaae igjennem, at dømmen efter Stemningen her i Thinget, kan jeg dog ikke forsvare at lade være at anbefale det, idet jeg mener, at en saadan Foranstaltning navnlig vilde kunne afhjælpe den Mangel, der for Dieblisset er her i Landet paa gode og brugbare Heste til Armeen. De, der interessere sig for at faae Cavalleriet godt beredent, maae stemme for Endringsforslaget under Nr. 5 og for Ministerens til § 15, det nemlig, hvorover der er forlangt særlig Afstemning; thi naar man ikke har Penge til at kjøbe Heste for, saa kan man ingen faae. Naturligviis er det Stutteriet ligegyldigt, om Pengene gives aparte, eller tilveiebringes ved at spare Præmieudbetalingen i nogle Aar; jeg skal imidlertid ikke trætte det ærede Thing med atter at udtale, hvorfor jeg har troet, at Pengene kunde bespares af Præmierne. Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 3die Valgkreds (Neergaard), naar han yttrede, at det vilde være bedst, at Forslaget under Nr. 7 til § 13 ikke optoges i Loven; thi jeg er enig med ham, naar han siger, at Befordringen paa nogle Steder vil være billigere og andre Steder dyrere, og at det sikkert vil have sine store Banskelligheder, saafremt Vedkommende selv har Befordring, som han senere vil afbenytte, da at faae den transporteret paa Jernbane eller paa anden Maade. Af samme Grund, som den høitærede Minister nævnde, nemlig at Befordringsgodtgjørelsen er bestemt til 64 $\frac{1}{2}$ pr. Mil for Andre, mener jeg derfor, at det ogsaa vilde være rigtigt her at give det Samme. — Jeg skal ligeledes stemme for Forslaget under Nr. 8. — Hvad Forslaget